

stille for store Forventninger og Forhaabninger. Jeg er ikke saa ganske en Ven, som det ærede Medlem, af den Herlighed allevegne at bygge Jærnbaner, og navnlig for de paagældende Egnes Vedkommende er jeg ikke altid saa fuldt overbevist om, at det er en saa stor Herlighed for dem at faa Jærnbaner. Vi have været vant til ganske jærlig paa Sjælland, at Jærnbanerne kom som en Foræring til os, og saa kan det være rart at faa dem; men naar Resultatet bliver, at vi selv skulle betale dem, er det jo ikke fuldt saa behageligt, og de ville selvfølgelig efterhaanden blive mindre og mindre rentable, naar de til Dels komme til at konkurrere noget med hinanden. Det kan ikke undgaas. Jeg tror ogsaa, man kan overdrive Forventningerne til Jærnbanerne. Dermed skal ikke være sagt, at jeg ikke vil være med til at fremme Jærnbaneanlæg med en rimelig Begrænsning. Men den Herlighed, som det ærede Medlem tror, der opnaas ved Jærnbaner, tror jeg ikke, der er, saa at vi af Hensyn dertil, for hurtigt mulig at komme til Jærnbaner, skulde gaa bort fra andre Principper, som jeg tror, have mere at betyde.

Brandes: Det er sagt her af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkrets (Korsgaard), at vi nu vare naaede saa nær til Statskassens Bund, at hvis man overhovedet vil gøre sig noget Haab om at faa Jærnbaner her til Lands — saaledes forstod jeg ham — saa var der ingen anden Udvej, end at vi maatte gaa til et Statslaan. Jeg tror, han endda ogsaa fremdrog det Hensyn, som man kunde tænke sig, man maatte tage til den nuværende Regerings Forhandlingsvillighed paa finansielle Omraader. Men at man maatte gaa til et Statslaan, var i alt Fald det ærede Medlems Konklusion. Det ærede Medlem fandt, at vi lige saa godt kunne komme bort fra den Indbildning, vi søgte at stabe hos Vælgere, om at vi kunne faa Jærnbanerne paa anden Maade. Han kom til dette Resultat ogsaa paa Grund af den Tilstand, i hvilken Statskassen for Øjeblikket befinder sig, den tarvelige Beholdning, som i Øjeblikket findes i Statskassen. Det var ikke alene Regeringens Standpunkt, men ogsaa Statskassens nuværende Beholdning, saa for ham var det afgørende til at mene, at vi maatte gaa den Vej. Jeg tror, det er meget uheldigt, at det vedblivende sker her til Lands, og det er dobbelt uheldigt, hvis Medlemmer her i Salen ville tiltræde denne Betragtning — og det syntes jo, som om det ærede Medlem i denne Sag ikke staaar alene med sin Me-

ning om det foreliggende Lovforslag, men at man altsaa fra anden Side skulde komme det ærede Medlem til Hjælp og give ham en Art Støtte overfor denne Betragtning og derved udbrede den Betragtning her til Lands, at det var saaledes her, at man ikke med Statskassens Midler kunde klare sig overfor Fordringerne til produktive Djemed, efter at Regeringen havde brugt Pengene i uproductive Djemed.

Den sidste Opgørelse, vi have over den danske Statskassens Beholdning, foreligger i Betænkningen til 2den Behandling af Finansloven for i Aar, og den gaar ud paa, at Reserverfonden er 18 Mill. Kroner om trent, eller 17,824,856 Kroner, hvis man vil have det nøjagtigt; men det kan jo betegnes som 18 Mill. Endvidere er der i den egentlige Kassebeholdning 14½ Mill. Kroner eller lidt mere; det bliver altsaa til sammen 32½ Mill. Kroner. Nu er det jo ganske sikkert Sik fra den nuværende Finansministers Side at gøre Forstel paa Kassebeholdning og Reserverfond; han har laaet fast — jeg ved ikke med hvilken Ret — at Reserverfonden er noget, som er urørligt her til Lands, men det har aldrig nogen Sinde været med dette Tings Billigelse; der haves ingen Udtalelse fra Folketinget om, at der her til Lands skal være en saa stor Reserverfond som den, der i Øjeblikket er. Dels er dette ikke slet, og dels er der ingen Sinde givet Motiver fra Regeringens Side for, at vi just skulle have en Reserverfond af den Størrelse her i Landet. Den eneste Grund til, at man skal have en saadan Reserverfond af en vis Størrelse her til Lands, er den, at Regeringen i Nøds-tilfælde maatte have et Par Millioner liggende, som den kunde bruge; man kunde jo tænke sig f. Eks. en Krig eller en Landeulhkte, hvor Regeringen i en Fart skulde bruge Penge for at kunne faste disse Penge ud i Landet. Men naar vi saa se hen til, i hvilke Obligationer eller Papirer de Beløb, som findes i Reserverfonden, ere anlagte, saa ser man, at den aller største Del af dem er anlagt i danske indenlandske Papirer, i danske 3½ Procents Statsobligationer, nemlig ikke mindre end 11½ Million af c. 18 Millioner. Nu er det dog ret indlysende, at naar en Regering skal med Vold og Magt gøre Penge, er det uheldigt netop at have sine egne Obligationer, som i saa Tilfælde ganske sikkert ikke ville være dem, som man i et saadant Tilfælde bedst kan blive af med. Men ret urimeligt er det dog, at give en Regering, som opbevarer sit Reserverfond i indenlandske Papirer, Tilladelse til ved Statslaan at foranstalte Udstedelse af ny Obliga-